

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แบ่งไว้เป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 กล่าวถึงประวัติความเป็นมาและการจัดการศึกษาของวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ตอนที่ 2 กล่าวถึงรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

ประวัติความเป็นมาและการจัดการศึกษาของวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ที่ตั้ง

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ตั้งอยู่ที่ถนนอุทองนอก อำเภอคูสิต กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ประมาณ 63 ไร่ 1 งาน 29 ตารางวา

ความเป็นมา

สถานที่ที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทาตั้งอยู่นี้ เดิมเป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังดุสิต พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้สร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2451 พระราชทานนามว่า "สวนสุนันทา" เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับพระอัครมเหสีและพระราชธิดาประทับ แต่การสร้างยังไม่ทันเสร็จพระองค์เสด็จสวรรคตเสียก่อน ต่อมารัชกาลที่ 6 โปรดเกล้าให้สร้างต่อจนเสร็จ และจัดเป็นที่ประทับของพระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายใน

ต่อมาใน พ.ศ. 2475 มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองให้ระบอบรัฐธรรมนูญ บรรดาเจ้านายฝ่ายในและเจ้าจอมได้เสด็จออกไปสร้างที่ประทับอยู่นอกจนหมด วังสุนันทา จึงถูกทิ้งร้างไว้

ครั้น พ.ศ. 2480 รัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล สมัยนายปรีดี พนมยงค์ เป็นนายกรัฐมนตรี คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ได้มอบวังสุนันทาให้แก่คณะรัฐมนตรีเพื่อใช้สถานที่นี้ คณะรัฐมนตรีจึงได้ตกลงให้ใช้เป็นสถานศึกษาของชาติ คณะผู้

สำเร็จราชการแทนพระองค์จึงลงมติมอบวังสุนันทาให้แก่กระทรวงธรรมการ จึงตั้งเป็นสถานศึกษาของกุลสตรีให้ชื่อว่า "โรงเรียนสุนันทาวิทยาลัย" เปิดเรียนวันแรกเมื่อ 17 พ.ค. 2480 เป็นต้นมา โดยมีอาจารย์นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์ เป็นอาจารย์ใหญ่คนแรก

เนื่องจากวังสุนันทาทิ้งร้างไว้นานจึงชำรุดทรุดโทรม อาจารย์นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์ พร้อมคณะกรรมการอาจารย์และนักเรียนในสมัยนั้นได้ร่วมกันบูรณะซ่อมแซมให้ดีขึ้น ภายความอดุสหาอย่างแรงกล้า ต่อมาในปีเดียวกันก็ได้รับอนุมัติงบประมาณให้สร้างอาคารเรียน 3 ชั้น มี 27 ห้องเรียน (ยังใช้อยู่ถึงปัจจุบัน) รวมทั้งซ่อมแซมอาคารแห่งอื่น ๆ ภายสิ้นเงินไป 74,000 บาท

การจัดการศึกษา

เมื่อเริ่มเปิดเรียน เป็นโรงเรียนฝึกหัดครู มีชั้นมัธยมและประถมสามัญ สอนตั้งแต่ ประถมปีที่ 1 ถึงมัธยมปีที่ 8 ทั้งยังเปิดสอนแผนกเลขานุการด้วย โรงเรียนนี้ได้รับโอนนักเรียนหญิงชั้นมัธยมปีที่ 7 และ 8 จากโรงเรียนสามัญสตรีทุกโรงเรียน ได้แก่โรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลัย โรงเรียนเบญจมราชาลัย โรงเรียนสตรีวิทยาลัย และโรงเรียนสตรีโชติเวช มาเรียนรวมกันที่นี้ กับย้ายนักเรียนฝึกหัดครูประถมจากโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลัยมาอยู่ที่นี้ด้วย ภายเหตุนี้ โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยจึงเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูประถมแห่งเดียวของประเทศในสมัยนั้น สังกัดกรมวิสามัญศึกษา แผนกวิสามัญ มีครู 63 คน นักเรียนหนึ่งพันคนเศษ มีห้องเรียน 39 ห้อง

พ.ศ. 2482 กระทรวงธรรมการได้ยุบชั้นมัธยมปีที่ 7 และ 8 ลง เนื่องจากนโยบายการศึกษาสมัยนั้นมีจุดประสงค์จะขยายการฝึกหัดครูโดยเฉพาะนักเรียนฝึกหัดครูที่อยู่ประจำจนจบหลักสูตร 3 ปี แบ่งเป็นนักเรียนในบารุง (นักเรียนที่ได้รับทุนจากรัฐบาล) และนักเรียนนอกบารุง (นักเรียนที่เงินทุนของตนเอง)

พ.ศ. 2490 เปิดรับนักเรียนฝึกหัดครูเฉพาะในบารุงประเภทเดียว ประเภทนอกบารุงให้ไปเรียนที่โรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลัย

พ.ศ. 2495 เปิดชั้นฝึกหัดครูประถมแผนกการงานสันตติอีกแผนกหนึ่ง รับนักเรียนที่สอบได้ชั้นฝึกหัดครูประถมปีที่ 2 แล้วมาเรียนต่ออีก 1 ปี เรียนงานปฏิบัติต่าง ๆ เช่น

งานไม้ งานประติมากรรม งานพิมพ์ งานไฟฟ้า เกษตร และงานเสื้อผ้า อาหาร

พ.ศ. 2496 เปิดฝึกหัดครูมัธยมแผนกการงานสันตติ (สืบเนื่องจากหลักสูตรครู
ประถมแผนกการงานสันตติ) นักเรียนรุ่นนี้เป็นรุ่นสุดท้าย สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2499

พ.ศ. 2498 ยุบฝึกหัดครูแผนกการงานสันตติทั้งประถมและมัธยม เริ่มใช้หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาศึกษาหลักสูตร 2 ปี ให้อักษรย่อว่า "ป.กศ."

พ.ศ. 2500 ขยายหลักสูตรถึงประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง)
(เรียนต่อจากหลักสูตร ป.กศ. 2 ปี) และในปีเดียวกันนี้เองได้เปิดฝึกหัดครูประกาศนียบัตร
รวมท้าย เพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนที่สอบไล่ได้ชั้นมัธยมปีที่ 6 (ทั้งชายและหญิง) ไม่มีที่เรียน
ในปีการศึกษา 2500 นี้เองที่โรงเรียนฝึกหัดครูสวนสุนันทาเปิดรับสมัครนักศึกษาชายปีแรก
จนถึงปัจจุบันนี้

พ.ศ. 2501 โรงเรียนฝึกหัดครูสวนสุนันทาได้รับสถาปนาเป็น "วิทยาลัยครู
สวนสุนันทา"

พ.ศ. 2513 เปิดหลักสูตรครูประโยคประถมศึกษา (ป.ป.) เพื่อรับนักเรียนที่
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตร 1 ปี และยุบเลิกไปในปีการศึกษา 2516 ทั้งนี้เพราะ
วิทยาลัยครูสวนสุนันทาคองการจะขยายหลักสูตรถึงชั้นปริญญาตรี และประกอบด้วยครูในระดับ
ประกาศนียบัตรในขณะนั้นมีมากเกินความจำเป็น เพราะในวิทยาลัยครูอื่น ๆ ทั้งในส่วนกลาง
และส่วนภูมิภาคได้เปิดสอนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรภาคนอกเวลาเพิ่มมากขึ้น ทำให้ไม่
มีความจำเป็นที่จะเปิดหลักสูตรครูประโยคประถมศึกษา (ป.ป.) อีกต่อไป

พ.ศ. 2517 เปิดหลักสูตรปริญญาตรี ศึกษาต่อจากระดับ ป.กศ.สูง อีก 2 ปี
โดยเปิดสอน 3 วิชาเอก ได้แก่ วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และพลศึกษา รับนักศึกษาได้
เพียง 83 คน (รวมทั้ง 3 วิชาเอก) จนถึงปีการศึกษา 2519 ก็ยังไม่ได้เปิดวิชาเอกเพิ่ม
ยังคงรับเพียง 3 วิชาเอกเท่าเดิม

จะเห็นได้ว่า วิทยาลัยครูสวนสุนันทาแม้จะอยู่ในระยะที่กำลังพัฒนาและขยายการ
ศึกษาไปถึงระดับปริญญาตรีก็จริง แต่ในคานอาคารและสิ่งก่อสร้างก็มิได้สร้างเพิ่มเติมมากนัก
เพียงแต่ปรับปรุงซ่อมแซมตึกเก่า ๆ ที่มีอยู่แล้วให้อยู่ในสภาพที่จะใช้เป็นห้องเรียนได้ ประกอบ
กับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีก็มีน้อย เพียงรุ่นละประมาณ 80 กว่าคน และยังคงใช้หลักสูตร

ประโยคครูประถม (ป.ป.) ออกไป ดังนั้นอาคารสถานที่และจำนวนอาจารย์ที่สอนยังคงเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาอยู่

ในระยะปี พ.ศ. 2480 ถึง พ.ศ. 2518 นั้น มีอาคารสิ่งก่อสร้างที่ใช้ในกิจการของการฝึกหัดครูเพียง 6 อาคารเท่านั้น นอกนั้นเป็นอาคารเก่าที่สร้างสมัยรัชกาลที่ 5 ทั้งสิ้น ทางวิทยาลัยเพียงแต่ปรับปรุงซ่อมแซมและดัดแปลงให้เป็นอาคารเรียนต่อไป ซึ่งก็ต่าง ๆ เหล่านี้มีอายุประมาณ 60 ปีขึ้นไป ผู้วิจัยจะไม่นำมาคิดค่าเสื่อมราคาในการวิเคราะห์ค่าลงทุน เพราะตึกเหล่านั้นมีอายุนานเกินไปจนไม่สามารถจะหาราคาก่อสร้างที่แท้จริงได้ ผู้วิจัยได้คิดค่าเสื่อมราคาของอาคารตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นไป ซึ่งจะได้กล่าวรายละเอียดไว้ในบทที่กล่าวถึงการวิเคราะห์ค่าลงทุนอีกครั้งหนึ่ง

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตนักเรียนต่อคนในช่วงเวลาที่กำหนดไว้นั้น มีประโยชน์ในแง่การลงทุน เพราะค่าใช้จ่ายที่ได้นั้นเป็นแนวทางให้ทราบว่าต้องเตรียมงบประมาณจำนวนเท่าใดสำหรับจัดการศึกษาระดับนั้น ๆ ดังนั้นทั้งภายในและภายนอกประเทศจึงมีผู้ทำการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายนี้หลายเรื่อง ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ เช่น

พ.ศ. 2491 ถึง พ.ศ. 2492 แมรี เอม ครอว์ฟอร์ด¹ (Marry M. Crawford) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัยอินเดียนา โดยใช้การสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มหนึ่งมีครอบครัวแล้ว อีกกลุ่มหนึ่งเป็นโสด สำหรับนักศึกษาที่มีครอบครัวแล้วศึกษาเฉพาะนักศึกษาชาย ในการศึกษาครั้งนี้ แมรี เอม ครอว์ฟอร์ด ได้แบ่งประเภทของค่าใช้จ่ายดังนี้คือ ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย

¹Marry M. Crawford, "Student Spending at Indiana University 1951-1952," Bulletin of the School of Education Indiana University, 31 (November, 1955), 3-82.

ค่าเสื้อผ้า ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าพาหนะ
 ค่ารักษาพยาบาล ค่าของขวัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นักศึกษาที่เป็นโสดใช้จ่ายโดย
 เฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การ
 ศึกษา สูงกว่านักศึกษาที่มีครอบครัวแล้ว ส่วนค่ารักษาพยาบาลและค่าพักผ่อนหย่อนใจนั้น
 ปรากฏว่านักศึกษามีครอบครัวแล้วและนักศึกษาที่เป็นโสดใช้จ่ายไม่แตกต่างกัน

สุภาพร พรนภา² ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์รายจ่ายส่วนตัวของนิสิต
 ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. 2505 โดยใช้แบบสำรวจกับนิสิตศึกษาศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2505 โดยแบ่งประเภทของรายจ่าย
 ดังนี้คือ ค่าธรรมเนียมมหาวิทยาลัย ค่าอุปกรณ์การสอนของนิสิตฝึกสอน ค่าสมุด-เครื่อง
 เขียน และหนังสือ ค่ากิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ค่าอาหารกลางวัน ค่าพาหนะ
 ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายระหว่างปีภาค
 แรกและภาคหลัง โดยหาค่าเฉลี่ยของรายจ่ายรวมทุกประเภทของนิสิตซึ่งแยกตามลักษณะ
 ที่อยู่อาศัย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับชั้นเรียนของนิสิตต่อหนึ่งปีการศึกษา ซึ่ง
 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้คือ

ก. รายจ่ายเฉลี่ยรวมรายหัว แยกตามลักษณะที่อยู่อาศัยประมาณ 8,000 ถึง
 11,000 บาท

ข. รายจ่ายเฉลี่ยรวมรายหัว แยกตามระดับชั้นเรียนประมาณ 8,000 ถึง
 10,000 บาท

ค. รายจ่ายเฉลี่ยรวมรายหัว แยกตามลักษณะระดับชั้นเรียนประมาณ 6,000
 ถึง 11,000 บาท

ง. การใช้จ่ายของนิสิตส่วนใหญ่ จ่ายค่าน้ำค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ประมาณ
 2,500 ถึง 4,000 บาท หรือประมาณร้อยละ 20 ถึง 30 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

002823

²สุภาพร พรนภา, "วิเคราะห์รายจ่ายส่วนตัวของนิสิตศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2505) (อัครสำเนา).

พ.ศ. 2508 อุดม วัชรสกุล³ ได้ทำการสำรวจค่าใช้จ่ายปานกลางในการจัดการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาสายสามัญในประเทศไทยว่า โรงเรียนจะต่องใช้จ่ายต่อนักเรียน 1 คน ในเวลา 1 ปี เป็นเงินเท่าใด โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 4 เขต คือ เขตเหนือ เขตกลาง เขตใต้ และเขตอีสาน ซึ่งผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจค้นหาและออกแบบสอบถาม ผลการสำรวจพบว่า ค่าใช้จ่ายปานกลางของโรงเรียนต่อนักเรียน 1 คน ในเวลา 1 ปี โรงเรียนรัฐบาลคนละ 275.04 บาท โรงเรียนราษฎร์คนละ 732.10 บาท เฉลี่ยทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์คนละ 503.07 บาท เมื่อพิจารณาแต่ละเขตพบว่า เขตกลางใช้จ่ายสูงสุด รองลงมาเป็นเขตเหนือ เขตใต้ และเขตอีสาน และสำหรับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ค่าใช้จ่ายสูงมาก เฉลี่ยแล้วโรงเรียนต่องใช้จ่ายเงินต่อเด็ก 1 คน เป็นเงิน 1,867.64 บาท

ในปีเดียวกัน บรรจง ทองกุ่ม⁴ ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตครูศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อหาค่าใช้จ่ายในการผลิตครูศาสตรบัณฑิตหลักสูตร 4 ปี และ 2 ปี ทั้งฝ่ายเอกชนและรัฐบาล ตามเพศ สาขา และวิชาเอก ค่าใช้จ่ายเปรียบเทียบระหว่างค่าดำเนินการและค่าลงทุน (คิดเฉพาะค่าเสื่อมราคา) ของฝ่ายรัฐบาลและเอกชน ผลของการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายฝ่ายเอกชนในการผลิตครูศาสตรบัณฑิตหลักสูตร 4 ปี ประมาณ 24,000 บาท สำหรับบัณฑิตที่เสียค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายฝ่ายรัฐบาลประมาณ 15,000 บาท เป็นค่าดำเนินการประมาณ 13,000 บาท และค่าลงทุน (เสื่อมราคา) ประมาณ 2,000 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิตหลักสูตร 2 ปี ฝ่ายเอกชนประมาณ 23,500 บาท สำหรับบัณฑิตที่เสียค่าที่พักอาศัย และประมาณ

³อุดม วัชรสกุล, "การสำรวจค่าใช้จ่ายปานกลางในการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508) (อักษำเนา).

⁴บรรจง ทองกุ่ม, "การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตครูศาสตรบัณฑิต ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508) (อักษำเนา).

16,500 บาท สำหรับบัณฑิตที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายรัฐบาลในการผลิตครูศาสตร์ บัณฑิต ประมาณ 7,500 บาท เป็นค่าดำเนินการประมาณ 1,000 บาท ค่าใช้จ่ายเปรียบเทียบระหว่างเอกชนกับรัฐบาลประมาณ 3 : 1 สำหรับบัณฑิตที่เสียค่าที่พักอาศัย และประมาณ 2 : 1 สำหรับบัณฑิตที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเปรียบเทียบระหว่างดำเนินการ และค่าลงทุน (ค่าเสื่อมราคา) ประมาณ 7 : 1

มาร์ค บลาว์⁵ (Mark Blaug) ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาตาม สถาบันการศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2505-2510 ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายต่อคนใน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปริญญาตรี และอุดมศึกษา ประมาณปีละ 248, 818, 3,253, 3,575 และ 9,233 บาท ตามลำดับ มาร์ค บลาว์ ยังชี้ให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายต่อคนในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเป็น 13 และ 37 เท่าของค่าใช้จ่ายต่อคนในระดับประถมศึกษา

อาร์. เค. คานา (R.K. Khana) และแอนโทนี บอททอมเลย์⁶ (Anthony Bottomley) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเบรคฟอร์ด (The University of Bradford) โดยศึกษาคำนวณจากค่าดำเนินการ ค่าลงทุน และค่าใช้จ่ายบางส่วนตัวนักศึกษา ซึ่งรวมทั้งค่าเสียรายได้ (Earning Foregone) ที่ควรได้รับขณะที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาต่อคน ตลอดหลักสูตร ดังนี้

วิศวกรรมเครื่องกล	5,377 ปอนด์	(322,620 บาท)
วิศวกรรมเคมี	4,235 ปอนด์	(254,100 บาท)
วิศวกรรมโยธา	4,188 ปอนด์	(251,280 บาท)

⁵Mark Blaug, The State of Educational Planning in Thailand, A Report to N.E.C. (October 31, 1968), p. 7.

⁶R.K. Khana and Anthony Bottomley, "Costs and Returns on Graduates of the University of Bradford," 1967, (Mimeographed).

วิศวกรรมไฟฟ้า	4,837 ปอนด์	(290,200 บาท)
ฟิสิกส์	5,205 ปอนด์	(312,300 บาท)
เคมี	5,148 ปอนด์	(308,880 บาท)
เทคโนโลยีการทอ	4,363 ปอนด์	(261,780 บาท)
คณิตศาสตร์	4,721 ปอนด์	(283,260 บาท)
สถิติศาสตร์	3,967 ปอนด์	(238,020 บาท)
ชีววิทยา	5,316 ปอนด์	(318,960 บาท)
เกษตร	4,026 ปอนด์	(241,560 บาท)
เศรษฐศาสตร์	3,278 ปอนด์	(196,680 บาท)
การบริหาร	3,077 ปอนด์	(184,620 บาท)
ภาษา	4,492 ปอนด์	(269,520 บาท)

ต่อมา รุ่ง แก้วแดง⁷ ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายต่อคนค่านสถาบันการศึกษา โดยคิดเฉพาะค่าใช้จ่าย หมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าจ้างประจำ ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ผลปรากฏว่า ในปีการศึกษา 2509, 2510 และ 2511 ค่าใช้จ่ายต่อคนในระดับประถมศึกษาประมาณ 299.9 : 312.2 : 405.2 ในระดับมัธยมศึกษาประมาณ 1,044.3 : 1,115.5 : 1,064.5 บาท ในระดับอาชีวศึกษาประมาณ 2,401.8 : 2,581.8 : 3,055.4 บาท ในระดับฝึกหัดครูประมาณ 2,863.8 : 2,612.0 : 2,934.7 บาท และระดับอุดมศึกษาประมาณ 4,577.9 : 6,569.1 และ 7,593.1 บาท ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายต่อคนในระดับประถมศึกษาต่ำสุด แต่ค่าใช้จ่ายในระดับอุดมศึกษาสูงสุด

⁷ รุ่ง แก้วแดง, "การลงทุนเพื่อการศึกษาของประเทศไทย," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, (มีนาคม 2513), 60.

จากรายงานขององค์การยูเนสโก⁸ (UNESCO) ใ้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของคนของนักเรียนในประเทศเอเชียปรากฏว่า ในระดับประถมศึกษา ประเทศสิงคโปร์มีค่าใช้จ่ายต่อก่อนสูงสุด คือ 1,245 บาท และประเทศอินเดียต่ำสุด คือ 135 บาท ส่วนประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 5 คือ 270 บาท ในระดับมัธยมศึกษา ประเทศกัมพูชาสูงสุด คือคนละ 2,303.25 บาท ประเทศอินเดียต่ำสุด คือคนละ 269.75 บาท ส่วนประเทศไทยอยู่ในอันดับ 5 คือคนละ 1,245 บาท สำหรับอุดมศึกษา ประเทศมาเลเซียมีค่าใช้จ่ายต่อก่อนสูงสุด คือคนละ 23,779.50 บาท ประเทศปากีสถานต่ำสุด คือคนละ 1,244.25 บาท ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 4 คือคนละ 4,814 บาท

มานีนวล จันสัจจัย⁹ วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งฝ่ายเอกชนและฝ่ายรัฐบาล ผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายฝ่ายรัฐบาลประมาณคนละ 10,165 บาท แยกออกเป็นค่าลงทุน (ค่าเสื่อมราคา) 6,466 บาท ค่าดำเนินการ 3,699 บาท อัตราส่วนค่าลงทุน : ค่าดำเนินการ 2 : 1 ค่าใช้จ่ายฝ่ายเอกชนของนักศึกษาคณะวิชาออกแบบ คณะวิชาเทคนิคการเกษตร และคณะวิชาช่างกลอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ คณะวิชาช่างไฟฟ้า และคณะวิชาโยธา ส่วนคณะวิชาที่จ่ายต่ำที่สุดคือ นักศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับรายจ่ายประเภทต่าง ๆ นักศึกษาทั้ง 6 คณะวิชา ใช้จ่ายค่าอาหาร ค่าที่พัก และพาหนะไปกลับภูมิลาเนาไม่แตกต่างกัน ส่วนค่ายานพาหนะประจำวัน ค่าเสื้อผ้า ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ค่าบริการส่วนตัว ค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาทั้ง 6 คณะวิชาใช้จ่ายแตกต่างกัน

⁸ UNESCO Regional Office for Education in Asia Bangkok, Progress of Education in the Asian Region a Statistical Review (Bangkok; 1969), p. 49.

⁹มานีนวล จันสัจจัย, "การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513) (อัคราเนา).

ในปี พ.ศ. 2514 อารุช วัฒนสิน¹⁰ วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชนบุรี เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยกันส่วนตัวของ นักศึกษาในแผนกวิชาต่าง ๆ ระดับชั้นต่าง ๆ ของนักศึกษาที่เสียค่าที่พักอาศัยและไม่เสียค่า ที่พักอาศัย ผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ใน 5 ปีการศึกษาประมาณ 54,811 บาท แยกเป็นค่าค่าเป็นกร 25,069 บาท และค่าลงทุน (ค่าเสื่อมราคา) 29,742 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนค่านักศึกษาประมาณ 46,965 บาท สำหรับนักศึกษาที่เสียค่าที่พักอาศัย และ 34,420 บาท สำหรับนักศึกษาที่ไม่เสียค่าที่ ที่พักอาศัย โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ และแผนกวิชาต่าง ๆ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ต่อมา ปราโมทย์ มากชู¹¹ ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิต นักเรียนโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายฝ่ายเอกชนต่อคนของนักเรียน ความประเภทค่าใช้จ่าย และแผนกวิชา ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าใช้จ่ายฝ่ายรัฐบาลประมาณคนละ 845 บาท แยกออกเป็นเงินงบประมาณ 373 บาท เงินช่วยเหลือจากองค์การยูนิเซฟแห่งสหรัฐอเมริกาประมาณ 203 บาท เงินทุน สมทบของรัฐบาลไทยประมาณ 269 บาท

2. ค่าวัสดุฝึกที่รัฐบาลไทยควรจ่ายให้แก่ักเรียนประมาณคนละ 355 บาท แยก ออกเป็นช่างเชื่อมโลหะประมาณ 691 บาท ช่างวิทยุประมาณ 612 บาท ช่างเครื่องยนต์ ประมาณ 588 บาท ช่างไฟฟ้าประมาณ 574 บาท ช่างคักฉวมและเสริมสวยประมาณ 354 บาท ช่างคักเสื้อผ้าสตรีประมาณ 203 บาท ช่างอาหารและขนมประมาณ 191 บาท ช่าง คักเสื้อผ้าชายประมาณ 136 บาท พิมพ์คักประมาณ 74 บาท

¹⁰อารุช วัฒนสิน, "การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัย เทคนิคชนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514) (อักษำเนา).

¹¹ปราโมทย์ มากชู, "ค่าใช้จ่ายในการผลิตนักเรียนโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515) (อักษำเนา).

3. ค่าใช้จ่ายฝ่ายเอกชนประมาณละ 1,554 บาท นักเรียนเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด (541 บาท) ค่าวัสดุฝึกที่นักเรียนซื้อใช้เอง รองลงมา (215 บาท) ค่าวัสดุฝึกที่นักเรียนซื้อใช้เองนั้นนักเรียนแผนกช่างตัดเสื้อสตรี ช่างตัดเสื้อชาย ใช้จ่ายเฉลี่ยสูงสุดคือประมาณ 655 บาท และ 602 บาท ตามลำดับ ช่างอาหารและขนมรองลงมา คือ ประมาณ 333 บาท และนักเรียนแผนกวิชาพิมพ์ดีด ช่างเครื่องยนต์ ช่างกลุ่ตและเสริมสวย ช่างเชื่อมโลหะ ใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำสุด คือประมาณ 17 บาท 24 บาท 36 บาท และ 44 บาท ตามลำดับ

4. ค่าใช้จ่ายเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายรัฐบาลกับค่าใช้จ่ายฝ่ายเอกชน ประมาณ 1 : 1.8

พ.ศ. 2517 ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฑา ฉัตรคุปต์¹² ได้ทำการวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นิสิตคนหนึ่งใช้จ่ายเงินส่วนตัวเพื่อการศึกษารวมเบ็ดเสร็จเฉลี่ยประมาณคนละ 11,990 บาทต่อปี ถ้าไม่รวมค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่ากิจกรรม นิสิตคนหนึ่งใช้จ่ายประมาณ 10,890 บาทต่อปี สำหรับนิสิตที่ไม่ต้องเสียค่าที่พักอาศัย นิสิตชายเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวคนละประมาณ 6,822 บาท และนิสิตหญิงเสียคนละประมาณ 6,427 บาทต่อปี นิสิตที่จ่ายเงินส่วนตัวทุกประเภทในรอบปีการศึกษามากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ (13,225 บาท) สถาบันกกรมศาสตร์ (13,062 บาท) และทันตแพทยศาสตร์ (12,678 บาท) นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ใช้จ่ายเงินน้อยที่สุด (10,938 บาท)

¹²ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฑา ฉัตรคุปต์, รายงานการสำรวจและวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พระนคร: เอกสารหมายเลข 8 หน่วยวิจัยสถาบัน ฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า 45.

ปีต่อมา ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฑา ฉัตรคุปต์¹³ ได้ทำการวิจัยค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิต ในส่วนที่มหาวิทยาลัยจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน ผลการวิจัยพบว่า ในค่านายจ่ายค่าดำเนินการและค่าลงทุน มหาวิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณให้กับคณะต่าง ๆ ที่สอนสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ และวิทยาศาสตร์ (Medical Sciences and Sciences) ในอัตราที่สูงกว่าคณะที่สอนสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (Social Sciences and Humanities) ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตในส่วนที่มหาวิทยาลัยจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินนอกงบประมาณแผ่นดินเท่ากับ 16,185.03 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายจำนวนนี้จำแนกเป็นค่าดำเนินการจำนวน 13,201.30 บาท และค่าลงทุนจำนวน 2,983.73 บาท ในค่านายจ่ายต่อหัวบัณฑิตที่ศึกษาจนจบหลักสูตรของแต่ละคณะปรากฏว่า คณะแพทยศาสตร์ใช้จ่ายสูงสุดเป็นจำนวน 295,482.62 บาท ในจำนวนนี้เป็นรายจ่ายตามงบประมาณแผ่นดินจำนวน 280,505.34 บาท และเป็นรายจ่ายจากเงินนอกงบประมาณแผ่นดินจำนวน 14,977.28 บาท รองลงมาอีก 2 อันดับ ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ ซึ่งใช้จ่ายเท่ากับ 189,452.81 บาท และคณะสัตวแพทยศาสตร์ใช้จ่ายจำนวน 137,587.04 บาท ต่อบัณฑิตหนึ่งคน คณะที่ใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิตค่าสุด 3 อันดับ ได้แก่คณะรัฐศาสตร์ (25,188.16 บาท) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (22,793.56 บาท) คณะนิติศาสตร์ (15,838.16 บาท)

ในด้านการหาค่าใช้จ่ายในการผลิตนักศึกษาจากวิทยาลัยครูของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2512 อมรา ไกรอุโฆษ¹⁴ ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายในด้านการ ค่านลงทุน และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่สถาบันครูจ่ายเพื่อให้นักเรียนครูระดับประกาศนียบัตร 1 คนในเวลา

¹³ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฑา ฉัตรคุปต์, รายงานการวิจัยค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตในส่วนที่มหาวิทยาลัยจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน (พระนคร: เอกสารหมายเลข 12 หน่วยวิจัยสถาบัน ฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 68.

¹⁴อมรา ไกรอุโฆษ, เรื่องเดิม, หน้า 1.

1 ปี ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดคือนักเรียน 1 คนในเวลา 1 ปี ของสถาบันครูทุกภาคเป็นเงิน 2,508.13 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในค่าน้ำเนื่การ 2,066.35 บาท และค่าใช้จ่ายในค่านลงทุน 441.78 บาท

2. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดคือนักเรียน 1 คนในเวลา 1 ปี ของสถาบันครูแต่ละภาค ปรากฏว่าสถาบันครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าสูงสุด และภาคเหนือมีค่าต่ำสุด

3. สำหรับค่าใช้จ่ายในค่าน้ำเนื่การ สถาบันครูในพระนครและธนบุรีมีค่าสูงสุด ภาคเหนือมีค่าต่ำสุด ส่วนค่าใช้จ่ายในค่านลงทุนปรากฏว่า สถาบันครูในพระนครและธนบุรี มีค่าต่ำสุด และสถาบันครูในภาคกลางมีค่าสูงสุด

จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า ในค่านการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตนักศึกษาจากวิทยาลัยครูยังมีการวิจัยน้อยมาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรวิจัยเรื่องนี้เพื่อ เป็นประโยชน์กับสถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ ในการจัดสรรรายจ่ายในการผลิตครูปีต่อ ๆ ไป และเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองที่จะส่งบุตรหลานของตนมาศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูอีกด้วย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย